



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Confusio in pœnam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Heraclio victoriam Deus tribuit, & cunctum exercitum suo Imperio subiugavit, adeo ut uniuersus populus Cosroes fidei Christianæ se subdidit, & sacrum baptismum suscepit. Cosroes autem ignorabat exitum belli, quia cum omnibus odio esset, id a nemine ei intimabatur. Heraclius improviso ad eum peruenit, & in throno aureo eum sedere reperiens, eidem dixit: Quia lignum S. Crucis secundum modum tuum honorasti, si baptismum & fidem Christi susceperis, adhuc vitam & regnum à pacis obsidibus obtinebis: sin vero implere contempseris, gladio meo te feriã, & caput tuum præcidam. Cum ille acquiescere nollet, extracto gladio proximus eum decollauit. Sic Siffridus, Breuiarium Rom. 14. Sept. à Sinochio proprio filio occisum ait. Ita theatralis Deus, Deus pariter & homo esse desijt, vitam simul & personam exuens. An non meritò? Iam dudum diuina æquitas Deposuit potentes de sedes, & exaltauit humiles.

In plerisque vrbibus catastro est, in qua rei ludibrio exponuntur; & vulgaris poena est, ut adulteri, vel adulteræ, cum cereo, vel virgis, in ignominiam, ante fores aditusq; templorum statuantur. Ita iudex quoq; diuinus peccatores infamiã punit, in exemplum & emendationem aliorum, ut si erubescere nolint, non faciant erubescenda. De tali dicitur: Diripuerunt eum omnes trans euntes viam: factus est opprobrium vicinis suis. Exaltasti dexteram deprimentium eum: latificasti omnes inimicos eius. Auertisti adiutorium gladij eius: & non es auxiliatus ei in bello. Destruixisti eum ab emundatione: & sedem eius in terram collidisti. Minorasti dies temporis eius: perfudisti eum confusione. Quid miraturis se diripi, qui pauperes diripuit, ut ditaretur? quid queritur, se esse opprobrium vicinis suis, qui ipse despexit vniuersos? quid de iusticia Dei dubitat, quando videt se desertum in bello, & hostes suos triumphare, qui abusus est potentia, itaque subditos contra ius & fas pressit, ut ipse loco hostis haberetur? Pauperes, egeni, religiosi, quos auari deglubunt, cum alioqui pro eis vota ad Superos facere deberent, iniuria prouocati hac oratione vtuntur: Induantur, qui detrahunt mihi, pudore: & operiantur, sicut diploide, confusione sua. An non debet iniquissime pressos exaudire Deus: & prementes premere vicissim? An non mulier, seu anima potius in ruborem danda est, quæ confusione res digna gerit? Numquid, Qui prius respondet, quam audiat, stultum se esse demonstrat, & confusione dignum? Deni-

Luc. 1. 52.

VI.

Psal. 88. 42.

Psal. 108. 29.

Prou. 12. 4.

Prou. 18. 13.

Y y 2

que

Eccli. 5. 15.

que sicut honor & gloria in sermone sensati, ita lingua imprudentis submersio est ipsius. Non appelleris susurro, ait idem, & lingua tua ne capiaris, & confundaris. Super furem enim est confusio & poenitentia, & denotatio pessima super bilinguem: susurratori autem odium, & inimicitia, & contumelia. Hæc talia, isti tales merentur. Atque vtinã isti saperent, ne operiantur, sicut diploide, confusione sua, & non solum in hac vita, sed etiam in altera, æterna confusione induantur.

VII.

Eccli. 4. 25.

Psal. 82. 17.

Est enim confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gratiam & gloriam: tum scilicet, si admoniti de errore resipiscant.

Hinc ait Psalmista: *Imple facies eorum ignominia, & quærent nomen tuum, Domine.* Potest enim contemptus & ignominia aperire homini oculos, ut & suam videat miseriam, & mundi agnoscat vanitatẽ. Qualem historiam ex PP. Dominicanorum Annalibus recitat Hieronymus Platus, in hunc ferẽ modum: *In eodem quoque Ordine (Dominicano) eodem etiam ferẽ tempore, illustris fuit omnium item sanctitatis & doctrina laude Petrus Consaluus, cuius conversioni causam dedit res leuis in speciem, sed qua mundi vanitatem ei planẽ ostendit.*

Hieron. Platus lib 3. de bono flat. Relig. c. 38.

Nam cum Episcopo Valentino nepos esset, & ab eo opima beneficia adolescentulus adhuc ante legitimam ætatem consequutus esset, quibus ille ad delicias, & inanem fastum fruebatur, ita contigit, ut quadam die, dum in equo vnacum aliquot aequalibus tota vrbe, hic, illic, lasiuiret, in profundum lutum caderet; ex quo cum totus madidus ac cinosus extractus esset, accidit insuper ut a puerorum manu, qua forte circumstabat, cum risu & scommate multo procaciter exciperetur. Quare pudore suffusus, sibiq; ipsi iratus, ita secum loqui cœpit; quandoquidem sic a mundo, cui seruierat, tractaretur, se quoque vicissim eum tractaturum, ut decebat. Itaq; eodem momento constituit se Deo famulaturum, quod etiam paulò post cum magna civium omnium admiratione aggressus est in ea, quam dixi, familia.

Polydor. Virgil circa finẽ lib. 7. ex Chron. German.

Matth. 8. 27.

*Quin & regum superbia domita est confusione. Canutus Daniæ rex & Angliæ, aliquando sedili in littore posito dixisse fertur: *Mare regni mei partes, itaq; mihi obtemperes: volebet nimirum, ut homines dicerent: *Qualis est hic, quia venti & mare obediunt ei?* Sed aliter res euenit, nam protinus contrarium factum est: mox enim mare impetu facto sinum eius liberaliter irrigauit. Quare territus rex vuidis vellibus de solio surrexit, & tam lautè habitus, *Vana est, dixit, omnium regum***